

СДРУЖЕНИЕ

ПОТОМЦИ НА БЕЖАНЦИ И ПРЕСЕЛНИЦИ ОТ ТЕРИТОРИЯТА НА РС МАКЕДОНИЯ
И ПРИЯТЕЛИ

ул. „Княз Александър I“ № 16, вх. Б, ап. 2, София 1000, България

OFFICE@POTOMCI.ORG

+359 878 651 865; +359 888 811 153

ДО Г-Н РОСЕН ЖЕЛЯЗКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛИТЕ НА
ПАРЛАМЕНТАРНИТЕ ГРУПИ

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ И ЧЛЕНОВЕТЕ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНА ПОЛИТИКА И
КОМИСИЯТА ПО ПОЛИТИКИТЕ ЗА
БЪЛГАРИТЕ ИЗВЪН СТРАНАТА

ДО ЧЛЕНОВЕТЕ НА ГРУПАТА ЗА
ПРИЯТЕЛСТВО БЪЛГАРИЯ - САЩ

Относно: Предложение за подготвяне и изпращане до Конгреса на САЩ на аргументирано изложение по повод втори поред внесен проект на резолюция, съдържаща фалшифициране на исторически факти, свързани с географската област Македония, и по този начин да бъде защитен българският национален интерес и добрите партньорски отношения между САЩ и България

УВАЖАЕМИ Г-Н ЖЕЛЯЗКОВ,
УВАЖАЕМИ ПРЕДСЕДАТЕЛИ И ЧЛЕНОВЕ НА ПАРЛАМЕНТАРНИ ГРУПИ И
КОМИСИИ,

На 26.07.2023 г. от сенатор Майк Браун за пореден път е внесен в Конгреса на САЩ проект на резолюция S.Res.311, предлагаща септември 2023 г. да бъде обявен за „месец на македонско-американското наследство“ и честване на езика, историята и културата на македонските американци и техния невероятен принос към Съединените щати.

Отново зад тази инициатива стои т.н. Обединена македонска диаспора – казионна организация със седалище във Вашингтон, създадена със съдействието на властите в Скопие и финансирана от там. Според различни източници, годишният ѝ бюджет е 4 млн.

долара и има 16 души на щат. Тя дълго време работи с американски лобистки фирми, изградени са доверени връзки и по този начин прокарва идеите си.

Този път внесенят проект е много по-кратък от предишния и е изчистен от някои глуповати твърдения. Въпреки това и в този си вариант продължава да съдържа напълно доказуеми лъжи и е пример за поредната кражба от българското социо-културно наследство. В него се твърди, че „от 80-те години на XIX в. десетки хиляди македонци имигрират в Съединените щати в търсене на граждански свободи, човешки права, религиозна свобода, икономически възможности и сигурност в отговор на Илинденското въстание от 1903 г. срещу Османската империя, Балканските войни от 1912-1913 г., Първата и Втората световна война, Гражданската война в Гърция от 1946 до 1949 г. и комунистическата политика на Югославия“. Този текст е взет от идентични предишни проекти на резолюции Н. RES. 741, внесен на 22.10.2021 г. и S. RES. 758, внесен на 13 септември 2022 г., но отхвърлени съответно от Камарата на представителите и Сената на САЩ именно заради съдържащите се в тях фалшификации и манипулации. По този начин отново властите в Скопие чрез тяхната лобистка дейност в САЩ посягат не само към социо-културното наследство на България, но и на Гърция. В същото време, привидно критикувайки „комунистическа Югославия“, се подкрепят именно разработените от нея и Москва македонистки тези.

През посочения период не е било възможно в САЩ да има етнически македонци, тъй като такива не са съществували в самата географската област Македония. Съгласно данните от последното преброяване в Османската империя през 1906 г., което е официално, тъй като тази държава над 500 години владее Македония, общият брой на българите в нея е 762 754 души. По същото време българите са представлявали мнозинството от населението в по-голямата част от територията, която днес влиза в състава на Северна Македония. До 1912 г., до когато Османската империя владее географската област Македония, в нея има над 1300 български черкви с 73 български манастира, 7 български владици и 1310 български свещеници, а също така 1370 български училища с 2266 учители. В същото време не е регистриран нито един етнически македонец.

Посоченото като македонско „Илинденско въстание от 1903 г.“ не обхваща само територията на Македония, но и територията на Одринска Тракия, където никога не е живял нито един „македонец“. Въпросното въстание е вдигнато от Вътрешната македоно-одринска революционна организация и има за цел въвеждането на обща териториална автономия в Македония и Одринска Тракия. На сегашната територия на Република България въстанието обхваща днешните Благоевградска, Смолянска, Кърджалийска области и части от Пазарджишка, Пловдивска, Хасковска и Бургаска области. Тяхната обща площ е приблизително колкото територията на днешната Северна Македония и България има всички основания да бъде основен наследник на делото на някогашната ВМОРО, тъй като единствено тук нейните идеи останаха неизопачени.

Концепцията за наличие на етнически македонци е разработена в Сърбия в края на XIX в. и има за основна цел да послужи като преходен етап към денационализацията на македонските българи и тяхното постепенно доближаване към Белград. Тази идея обаче започва да набират популярност едва през 30-те години на XX в., когато през 1934 г. в

Москва е приета специална резолюция на Коминтерна, с която за първи път в историята се говори за съществуването на отделна македонска нация и македонски език.

Наличните документи показват, че до 1944 г. в имиграционните регистри и при провежданите преброявания на населението на САЩ, мнозинството от родените в Македония са записвани като българи, с майчин език български. Най-старата македонска организация в света, която съществува и днес, е Македонската патриотична организация (МПО), основана във Форт Уейн, САЩ през 1922 година от емигранти, деклариращи се като българи. Техният вестник „Македонска трибуна“ са списва на книжовен български език и отстоява равни права за всички етнически общности в Македония, като най-многобройна е българската. Организацията създава множество македоно-български църкви, към които функционират и училища с изучаване на книжовен български език.

До 1944 г. носителите на идеята на македонизма са нищожно малцинство главно сред комунистическите среди. Именно от такъв характер са първите македонистки прояви в САЩ. Тъй като по това време македонски език не съществува, техните документи също са написани на книжовен български език. Тяхната дейност е финансирана от съветските, българските и югославските комунисти, поради което на 5 декември 1947 г. министерството на правосъдието на САЩ обявява списък с имената на 90 организации, които американското правителство смята за противодържавни и нелоялни към идеите на свободата и демокрацията. В този списък попада и Македоно-американският народен съюз и издаваният от него в. „Народна воля“. На 28 май 1948 г. списъкът с противодържавните организации, действащи на територията на САЩ, е допълнен с още 32 имена. Това става след специално разследване на ФБР, което установява, че въпросните 122 организации са подпомагали комунистическата диктатура в Източна Европа. По този начин от САЩ са изгонени малцината македонисти, които никога не са писали на „македонски“, а на книжовен български език, поради което не са имали никакъв „невероятен принос към Съединените щати“.

Към 1960 г. броят на канадците и американците с произход от географската област Македония е между 50 000 и 75 000 души, като над 90% от този брой се състои от българи. В издадената през 1980 г. „Харвардска енциклопедия на етническите групи в Америка“ четем, че „до Втората световна война почти всички от тях (имигрантите от Македония в Америка, б.н.) се смятат за българи и се идентифицират като българи или македонски българи. Напоследък, обаче, всичко това започна да се променя. Въпреки това все още около 50 хиляди македонци се идентифицират като българи и македонски българи“.

Първата македонистка организация на американския континент е основана със съдействието на комунистическа Югославия едва през 1959 г. в Торонто, като по-късно приема името Обединени македонци. Тя е продукт на българския държавен нихилизъм, налаган чрез натиск от Москва, и югославската пропаганда. По това време от българското дружество „Христо Ботев“ се отцепва малка група, която се обединява с Македонския народен съюз. Връзката с българщината още не е скъсана и затова формално е поставена целта да обединява македонобългарската емиграция в Канада, но на „прогресивно-демократична основа“ и я включва в борбата на левите сили. Много скоро тази нова организация попада под югославско влияние, а ръководството е подменено от

новопристигнали емигранти от Югославия и Гърция. През 1962 г. установява официални връзки с новопровъзгласената и неканонична по онова време Македонска православна църква и с югославски средства се построява първият македонистки храм „Свети Климент Охридски“ в Торонто. По това време членовете на „Обединени македонци“ са малобройни, а дори и през 70-те години броят им не надхвърля 500 души, но след като започват активно да бъдат подкрепяни от Матицата на изселниците от Македония в Скопие, се пристъпва към развиване на широка пропагандна дейност.

Като се отчитат тези факти, няма как да не се констатира, че проектът за резолюция S.Res.311 напълно игнорира приноса на македонските българи, имигрирали в Америка преди Втората световна война. През този период названието „македонци“ не е етнографско, а географско понятие, както например тексасците. Огромното мнозинство от македонците преди 1945 г. се самоопределят като македонски българи. Те също попадат в групата на македоно-американците, но техният принос и този на родените в Америка потомци, не само не се взема предвид, а се ограбва.

В създалата се ситуация смятаме, че е най-подходящо към Конгреса на САЩ да се обърне българската институция, съответстваща на неговия ранг, а именно Народното събрание на Република България. Апелираме към всички български народни представители спешно да се подготви и изпрати до Конгреса на САЩ аргументирано изложение срещу проект на резолюция S.Res.311 и по този начин да бъде защитен българския национален интерес и добрите партньорски отношения между САЩ и България.

СЪПРЕДСЕДАТЕЛ:

(проф. Трендафил Митев)

СЪПРЕДСЕДАТЕЛ:

(доц. Спас Ташев)

СЕКРЕТАР:

(Димитър М. Димитров)

София, 10 август 2023